

معرفی بخشی از فون سخت بالپوشان (*Coleoptera*) مزارع برنج شمال ایران

حمید ساکنین^{۱*}، حسن قهاری^۲، مهرداد طبری^۳، سهراب ایمانی^۴ و هادی استوان^۴

۱. استادیار حشره شناسی، عضو هیئت علمی گروه گیاه‌پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائم شهر.
۲. استادیاران حشره شناسی، گروه حشره‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.
۳. مریب پژوهش حشره شناسی، عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات برنج کشور، مازندران، آمل.
۴. استاد حشره شناسی، عضو هیئت علمی گروه حشره‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات فارس.

تاریخ وصول: ۱۳۸۷/۱۱/۲۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۸/۰۲/۰۱

چکیده

سخت بالپوشان (*Coleoptera*) بزرگترین راسته‌ی حشرات می‌باشد که در تمام اکوسیستم‌های زراعی و غیر زراعی وجود دارند. با توجه به وجود دو اکوسیستم آبی و خشکی به طور توأم در مزارع برنج، فون غنی از حشرات این راسته در مناطق مختلف دنیا فعال هستند. با توجه به اهمیت این گروه از حشرات در زنجیره‌های غذایی نظام اکوسیستم، فون تعدادی از خانواده‌های سخت بالپوشان در مزارع برنج مناطق شمالی کشور (شامل استان‌های مازندران، گیلان، گلستان) طی سال‌های ۱۳۸۰ الی ۱۳۸۵ مورد بررسی قرار گرفت. بر اساس نتایج این پژوهش، در مجموع شصت و نه گونه سخت بالپوشان از نه خانواده شامل Alleculidae (سه گونه از یک جنس)، Bruchidae (سه گونه از سه جنس)، Cleridae (سه گونه از یک جنس)، Curculionidae (پانزده گونه از هشت جنس)، Histeridae (شش گونه از پنج جنس)، Nitidulidae (چهار گونه از چهار جنس)، Silphidae (شش گونه از پنج جنس)، Tenebrionidae (دوازده گونه از یازده جنس) و Staphylinidae (هفده گونه از یازده جنس) از مزارع برنج و مناطق اطراف جمع‌آوری و شناسایی گردیدند.

واژه‌های کلیدی: سخت بالپوشان، فون، گلستان، گیلان، مازندران، مزارع برنج

مقدمه

اکوسیستم آبی و خشکی به طور توأم، دارای تنوع گونه‌ای بسیار بالایی از انواع سخت بالپوشان می‌باشند (۲۷ و ۲۰). از طرف دیگر با وجود تنوع قابل ملاحظه‌ی سخت بالپوشان در مزارع برنج، اما گونه‌های شکارگر که دارای نقش ارزشمند و کارآبی بالایی در کنترل بیولوژیک آفات مختلف باشند، Carabidae، محدود هستند و به خصوص به خانواده‌های Staphylinidae، Coccinellidae و Nitidulidae محدود می‌گردد (۲۱، ۲۳ و ۱۱). در رابطه با سخت بالپوشان مزارع برنج ایران پژوهش‌های محدودی صورت گرفته است که در این رابطه می‌توان به تحقیقات قهاری و همکاران (۱۳۸۸) (۱۷ و ۱۹) اشاره نمود.

با توجه به اهداف برنامه‌های توسعه‌ای کشور، وزارت کشاورزی موظف گردیده است تا مصرف سموم شیمیایی را به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش دهد که بر این اساس کنترل بیولوژیک^۱ به عنوان یک راهکار کارآمد در کنترل آفات مختلف برنج و نیز سایر محصولات کشاورزی اهمیت یافته است (۶ و ۴). طی یک صد سال گذشته، گونه‌های متعددی از شکارگران و پارازیتوئیدها به عنوان عوامل کنترل بیولوژیک علیه آفات مختلف استفاده شده‌اند که با توجه به مزایای عمدہ‌ای که در روش کنترل بیولوژیک به خصوص از جنبه‌ی ایمن و اقتصادی بودن به اثبات رسیده است، روش مزبور به عنوان راهکاری مؤثر، کارآمد و قابل توصیه حائز اهمیت می‌باشد (۲۰). دشمنان طبیعی عواملی خود-تنظيم کننده^۲، کارآمد^۳ و توانمند^۴ می‌باشند. بنابراین بدیهی است که هرگاه مستقر گرددند، سرمایه‌گذاری‌های کلان برای ادامه‌ی فعالیت آنها ضروری نمی‌باشد (۲۷). به این ترتیب عوامل کنترل بیولوژیک دارای تفاوت اساسی با آفت‌کش‌ها هستند زیرا آفت‌کش‌ها برخلاف دشمنان طبیعی به تکرار مستمر نیاز دارند و نیز جزو یکی از مهمترین عوامل مخرب

برنج به عنوان یکی از محصولات غذایی ارزشمند نقش بسیار مهمی در رژیم غذایی بشر دارد. در ایران، برنج از نظر مصرف غذایی جایگاه دوم را بعد از گندم دارا می‌باشد، به طوری که سطح زیر کشت این محصول در کشور حدود ۷۰۰/۰۰۰ هکتار است. این محصول استراتژیک در محدودی از استان‌های کشور شامل مازندران، گیلان، گلستان، اصفهان و خوزستان کشت می‌گردد که در این میان، مازندران با سطح زیر کشت ۲۳۷/۰۰۰ هکتار حدود ۵۵ درصد از برنج کشور را تأمین می‌نماید (۱ و ۳). اگرچه در سال‌های اخیر اقداماتی در راستای افزایش کمیت و کیفیت شالیزارهای کشور به عمل آمده است، اما عوامل مختلفی به خصوص آفات و بیماری‌های گیاهی باعث تنزل کمی و کیفی عملکرد محصول گردیده‌اند (۴). برنج از جمله محصولاتی است که طیف وسیعی از آفات شامل ساقه‌خوار نواری، ساقه‌خوار خالدار، ساقه‌خوار سفید، ساقه‌خوار زرد، ساقه‌خوار صورتی، برگ پیچانده، کرم سبز برگ‌خوار، شب‌پرهی تک نقطه‌ای، زنجرک برنج، زنجره پشت سفید، سرخرطومی برنج، سوسک برگ‌خوار و ملخ‌های شاخک کوتاه در اغلب مناطق دنیا در مراحل مختلف به این محصول خسارت وارد می‌آورند (۲۳، ۱۴ و ۲۶).

سخت بالپوشان (Coleoptera) بزرگترین راسته در رده‌ی حشرات هستند که دارای بیش از یک صد خانواده و نیز دارای بیشترین تنوع در رده‌ی حشرات می‌باشند (۱۵ و ۱۱). این حشرات در اغلب اکوسیستم‌های طبیعی و زراعی^۵ یافت می‌شوند و به روش‌های مختلف ایفای نقش می‌نمایند که مهمترین نقش آنها به عنوان آفات کشاورزی، شکارگر سایر حشرات (به خصوص آفات مختلف) و نیز تجزیه کننده‌ی بقایای گیاهی و جانوری می‌باشند (۱۲). اگرچه تنوع گونه‌ای سخت بالپوشان در اغلب اکوسیستم‌های کشاورزی بالا است، اما مزارع برنج به دلیل دارا بودن هر دو

² Biological control

³ Self-regulator

⁴ Self-sufficient

⁵ Self-powered

¹ Agroecosystem

بیست خانواده از سختبالپوشان تعلق داشتند، اما در این مقاله فقط نه خانواده‌ی Bruchidae، Alleculidae، Nitidulidae، Histeridae، Curculionidae، Cleridae، Tenebrionidae و Staphylinidae مورد بررسی قرار گرفته و شناسایی شدند. اگرچه بعضی نمونه‌های جمع‌آوری شده با استفاده از کلیدهای شناسایی و نیز تهیه اسلاید میکروسکوپی از ژنتیالیا تا سطح جنس شناسایی شدند، اما به منظور شناسایی دقیق تا سطح گونه، نمونه‌ها بر حسب خانواده برای متخصصین مربوطه (شامل دکتر Dr. P. W.B. Jedryczkowski^۱، دکتر L. Gültekin^۲، دکتر M. Bunalski^۳، دکتر Dr. B. Keskin^۴، دکتر Vicentini^۵، دکتر S. Anlas^۶ و دکتر A. Legalov^۷) ارسال شدند.

نتایج

نتایج این پژوهش نشان داد که فون غنی از سختبالپوشان در مزارع برنج شمال کشور فعال هستند به طوری که در مجموع شصت و نه گونه سختبالپوش از نه خانواده شامل Bruchidae، Alleculidae، Silphidae، Nitidulidae، Histeridae، Curculionidae، Tenebrionidae و Staphylinidae از مزارع برنج و مناطق اطراف شالیزارها جمع‌آوری و شناسایی گردیدند. با توجه به اینکه پژوهش حاضر صرفاً به بررسی نه خانواده از سختبالپوشان اختصاص داشت، بدیهی است دز صورت مطالعه‌ی سایر خانواده‌های موجود در مزارع برنج، فون بسیار غنی و متنوع از انواع سختبالپوشان برای مزارع برنج شمال کشور معرفی خواهد شد. معرفی گونه‌های جمع‌آوری شمال کشور معرفی خواهد شد. معرفی گونه‌های جمع‌آوری

و آلوده کننده‌ی محیط زیست محسوب می‌شوند (۳۰). بدیهی است که گام نخست در بکارگیری دشمنان طبیعی در برنامه‌های کنترل بیولوژیک و مدیریت تلفیقی آفات^۸، شناسایی دقیق فون تمام حشرات یک اکوسیستم و در امتداد آن شناسایی فون دشمنان طبیعی می‌باشد (۲۵ و ۲۶). بر این اساس پژوهش حاضر در راستای تکمیل مطالعات تنوع گونه‌ای بندپایان مزارع برنج شمال کشور انجام شده است تا نتایج حاصل بتواند به عنوان گامی هر چند کوچک در راستای برنامه‌های مدیریت تلفیقی آفات و نیز مدیریت تلفیقی محصولات زراعی^۹ مد نظر قرار گیرد.

مواد و روش‌ها

نمونه‌برداری‌ها به منظور جمع‌آوری انواع سختبالپوشان فعال در مزارع برنج مناطق شمالی ایران، طی سال‌های ۱۳۸۰ الی ۱۳۸۵ در استان‌های مازندران، گیلان و گلستان انجام گرفت. استفاده از تور حشره‌گیری (با ابعاد دهانه‌ی ۵۰ سانتی‌متر)، لوله‌ی مکنده (آسپیراتور)^{۱۰} و تله‌های نوری، اساس نمونه‌برداری‌ها را تشکیل می‌داد و در این رابطه نمونه‌های متعددی از خانواده‌های مختلف سختبالپوشان از مزارع برنج و مناطق اطراف (شامل زمین‌های غیر زراعی اطراف و از روی علف‌های هرز) جمع‌آوری گردیدند. علاوه بر نمونه‌برداری‌های متعدد از مناطق مختلف استان‌های شمالی کشور طی فصول زراعی و غیر زراعی، نمونه‌های موجود در کلکسیون حشره‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائم‌شهر نیز مورد بررسی قرار گرفتند. تمام نمونه‌های جمع‌آوری شده بر حسب تاریخ و محل جمع‌آوری دارای برچسب گردیدند و سپس با استفاده از کلیدهای شناسایی سختبالپوشان شامل آرمت (۱۹۷۳) و جوی (۱۹۷۶) تا سطح خانواده مورد شناسایی قرار گرفتند. اگرچه نمونه‌های جمع‌آوری شده در این پژوهش به بیش از

^۴ University of Ecology and Management, Faculty of Ecology, Poland

^۵ Ataturk University, Faculty of Agriculture, Turkey

^۶ Museo Civico di Storia Naturale, Venezia, Italy

^۷ Zoology Department, Biology Section, Ege University, Turkey

^۸ Department of Entomology, University of Life Sciences, Poland

^۹ Ege University, Science Faculty, Turkey

^{۱۰} Institute of Animal Systematics and Ecology, Novosibirsk, Russia

^۱ Integrated Pest Management (IPM)

^۲ Integrated Crop Management (ICM)

^۳ Aspirator

شده به تفکیک خانواده به همراه محل، ارتفاع و تاریخ جمع‌آوری هر یک در زیر آمده است:

خانواده Alleculidae

- گونه (1381). گونه (1382). گلستان، کردکوی (۶۴ متر)، شهریور ۱۳۸۳ (I♂). مناطق انتشار: پالئارکتیک.^۱
- گونه (1869). محل جمع‌آوری: *Omophlus (Omophlus) caucasicus* (Kirsch, 1869) (I♂). مناطق انتشار: گیلان، رشت (۳۹ متر)، تیر ماه ۱۳۸۲ (I♂). مازندران، سوادکوه (۴۶۶ متر)، مرداد ۱۳۸۴ (I♂). مناطق انتشار: قفقاز.
- گونه (1890). محل جمع‌آوری: *Omophlus (Omophlus) kurtulus* Reitter, 1890 (I♀). مناطق انتشار: قائمشهر (۲۲ متر)، اردبیلهشت ۱۳۸۴ (I♀). مناطق انتشار: ترکیه، آذربایجان، ارمنستان.

خانواده Bruchidae

- گونه (1873). محل جمع‌آوری: *Caryedon lagonychi* (Motschulsky, 1873) (I♂). مناطق انتشار: قفقاز.
- گونه (1832). محل جمع‌آوری: *Bruchidius holosericeus* (Schoenherr, 1832) (I♀). مناطق انتشار: مازندران، بهشهر (۵۳ متر)، مرداد ۱۳۸۱ (I♀). مازندران، جویبار (۱۵ متر)، اردبیلهشت ۱۳۸۵ (I♂). مناطق انتشار: پالئارکتیک و آفریقای شمالی.^۲
- گونه (1785). محل جمع‌آوری: *Spermophagus sericeus* (Geoffroy, 1785) (I♀, 2♂). مناطق انتشار: گیلان، رشت (۱۲ متر)، تیر ماه ۱۳۸۲ (I♀, 2♂). مناطق انتشار: پالئارکتیک.

خانواده Cleridae

- گونه (1881). محل جمع‌آوری: مازندران، قائمشهر (۱۴ متر)، خرداد ۱۳۸۰ (I♀, 2♂). مناطق انتشار: هند، پاکستان، ترکیه، عراق.
- گونه (1894). محل جمع‌آوری: گلستان، گرگان (۷۳ متر)، شهریور ۱۳۸۳ (I♂). مازندران، آمل (۱۹۸ متر)، تیر ماه ۱۳۸۴ (I♀). مناطق انتشار: قفقاز.
- گونه (1894). محل جمع‌آوری: گیلان، لاهیجان (۱۸ متر)، تیر ماه ۱۳۸۳ (I♂, I♀). مناطق انتشار: پالئارکتیک.

خانواده Curculionidae

- گونه (1834). محل جمع‌آوری: مازندران، سوادکوه (۵۳۵ متر)، مرداد ۱۳۸۴ (I♂). مناطق انتشار: هولارکتیک.^۴

¹ Palaearctic

² Caucasus

³ Afrotropical

⁴ Holarctic

- گونه (Ceutorhynchus erysimi (Fabricius, 1787): محل جمع آوری: گیلان، رشت (۳۹ متر) و لاهیجان (۱۸ متر)، تیر ماه ۱۳۸۲ (۳♀, ۱♂). مازندران، فریدونکنار (۶۰ متر)، آبان ۱۳۸۵ (۱♂). مناطق انتشار: ترکیه، آذربایجان، ارمنستان.
- گونه (Ceutorhynchus sulcicollis (Paykull, 1800): محل جمع آوری: مازندران، جویبار (۱۵ متر)، اردیبهشت ۱۳۸۵ (۱♀). مناطق انتشار: قفقاز.
- گونه (Curculio elephas Gyllenhal, 1836): محل جمع آوری: مازندران، نکا (۶۲ متر)، مرداد ۱۳۸۱ (۱♂). گلستان، کردکوی (۵۸ متر)، شهریور ۱۳۸۳ (۱♀). مناطق انتشار: هند، پاکستان، ترکیه، عراق.
- گونه (Hypera crinita (Boheman, 1834): محل جمع آوری: گیلان، لاهیجان (۱۸ متر)، تیر ماه ۱۳۸۳ (۱♀, ۱♂). مناطق انتشار: پالثارکتیک.
- گونه (Larinus filiformis Petri, 1907): محل جمع آوری: مازندران، قائمشهر (۱۴ متر)، اردیبهشت ۱۳۸۴ (۱♂). مناطق انتشار: هند، پاکستان، ترکمنستان.
- گونه (Larinus planus (Fabricius, 1792): محل جمع آوری: گیلان، روسر (۵ متر)، خرداد ۱۳۸۲ (۱♂). مازندران، سوادکوه (۴۶ متر)، مرداد ۱۳۸۴ (۱♀, ۱♂). مناطق انتشار: آسیای میانه.^۱
- گونه (Lixus furcatus Olivier, 1807): محل جمع آوری: مازندران، کیاکلا (۱۶ متر)، اردیبهشت ۱۳۸۴ (۱♀). گلستان، کردکوی (۶۴ متر)، مهر ۱۳۸۴ (۱♀, ۱♂). مناطق انتشار: ترکیه، آذربایجان، ارمنستان.
- گونه (Otiorhynchus (s. str.) aurifer Boheman, 1843): محل جمع آوری: گیلان، روسر (۵ متر)، خرداد ۱۳۸۲ (۱♀). مازندران، شمسوار (۵۵ متر) و چالوس (۴۸ متر)، مهر ۱۳۸۵ (۱♀, ۲♂). مناطق انتشار: پالثارکتیک.
- گونه (Otiorhynchus (Misenatus) lugens (Germar, 1817): محل جمع آوری: مازندران، بابل (۲۲ متر)، خرداد ۱۳۸۰ (۱♀, ۲♂). مناطق انتشار: پالثارکتیک و آفروتروپیکال.
- گونه (Tychius argentatus Chevrolat, 1859): محل جمع آوری: گیلان، لاهیجان (۱۸ متر)، تیر ۱۳۸۳ (۱♀). مناطق انتشار: قفقاز.
- گونه (Tychius eldae Caldara, 1990): محل جمع آوری: مازندران، بهشهر (۵۵ متر)، مرداد ۱۳۸۱ (۱♀). مناطق انتشار: پالثارکتیک و آفروتروپیکال.
- گونه (Tychius ochraceus Tournier, 1873): محل جمع آوری: گیلان، چابکسر و لاهیجان (۲ متر)، شهریور ۱۳۸۲ (۱♀, ۱♂). گلستان، کردکوی (۶۴ متر)، شهریور ۱۳۸۳ (۱♀). مناطق انتشار: ترکیه و اروپای شرقی.
- گونه (Tychius reitteri Faust, 1889): محل جمع آوری: مازندران، نوشهر (۴۸ متر)، خرداد ۱۳۸۴ (۱♂). مازندران، جویبار (۱۵ متر)، اردیبهشت ۱۳۸۵ (۱♀). مناطق انتشار: قفقاز.
- گونه (Tychius squamulatus Gyllenhal, 1836): محل جمع آوری: گیلان، لاهیجان (۷ متر)، تیر ۱۳۸۳ (۱♀). مناطق انتشار: ترکیه، آذربایجان، ارمنستان.

¹ Middle Asia

خانواده Histeridae

- گونه 1758: محل جمع‌آوری: گیلان، فومن (۳۴ متر)، تیر ماه ۱۳۸۲ (۳♀). مناطق انتشار: پالثارکتیک.
- گونه 1792: محل جمع‌آوری: مازندران، آمل (۲۱۴ متر)، تیر ۱۳۸۴ (۱♀, ۱♂). مناطق انتشار: ترکیه و اروپای شرقی.
- گونه 1758: محل جمع‌آوری: مازندران، قائم شهر (۳۱ متر)، اردیبهشت ۱۳۸۴ (۴♀, ۱♂). مناطق انتشار: پالثارکتیک.
- گونه 1790: محل جمع‌آوری: مازندران، بهشهر (۵۳ متر)، مرداد ۱۳۸۱ (۳♀, ۲♂). مناطق انتشار: قفقاز.
- گونه 1789: محل جمع‌آوری: گیلان، رشت (۲۹ متر)، تیر ۱۳۸۲ (۲♀). مناطق انتشار: پالثارکتیک و اریتال.^۱
- گونه 1832: محل جمع‌آوری: مازندران، سوداکوه (۵۳۵ متر)، مرداد ۱۳۸۴ (۱♂). مازندران، قائم شهر (۲۹ متر)، مرداد ۱۳۸۵ (۱♀). مناطق انتشار: پالثارکتیک.

خانواده Nitidulidae

- گونه 1864: محل جمع‌آوری: مازندران، آمل (۲۱۴ متر)، تیر ۱۳۸۴ (۱♀, ۱♂). مناطق انتشار: ترکیه و اروپای شرقی.
- گونه 1968: محل جمع‌آوری: گیلان، روسر (۱۱ متر)، خرداد ۱۳۸۲ (۱♀). مناطق انتشار: ترکیه، سوریه، آذربایجان، ارمنستان.
- گونه 1843: محل جمع‌آوری: گیلان، رشت (۲۶ متر)، تیر ۱۳۸۲ (۱♂). مازندران، جویبار (۱۹ متر)، اردیبهشت ۱۳۸۵ (۱♀). مناطق انتشار: پالثارکتیک.
- گونه 1758: محل جمع‌آوری: مازندران، محمود آباد (۶۵ متر)، خرداد ۱۳۸۴ (۱♂). مناطق انتشار: ترکمنستان.

خانواده Silphidae

- گونه 1832: محل جمع‌آوری: گیلان، روسر (۱۱ متر)، خرداد ۱۳۸۲ (۱♀). مناطق انتشار: قفقاز.
- گونه 1758: محل جمع‌آوری: مازندران، ساری (۲۱ متر)، خرداد ۱۳۸۳ (۱♀, ۱♂). مازندران، نکا (۷۵ متر)، شهریور ۱۳۸۵ (۱♂). مناطق انتشار: پالثارکتیک.
- گونه 1893: محل جمع‌آوری: گیلان، لاهیجان (۱۳ متر)، تیر ۱۳۸۳ (۲♀). مناطق انتشار: ترکمنستان.

¹ Oriental

- گونه (1824) *Nicrophorus (Necroptera) investigator (Zettersted)*, آمل (۲۱۴ متر)، تیر ۱۳۸۴ (I♀, 2♂). مناطق انتشار: آسیا و اروپا.
- گونه (1758) *Silpha obscura Linnaeus*, محل جمع‌آوری: گیلان، رشت (۲۹ متر)، تیر ۱۳۸۲ (I♂). مازندران، سوادکوه (۵۰۶ متر)، مرداد ۱۳۸۴ (I♀). مناطق انتشار: ترکمنستان.
- گونه (1874) *Thanatophilus ferrugatus Solsky*, محل جمع‌آوری: گیلان، رشت (۳۸ متر)، تیر ۱۳۸۲ (I♀). گلستان، گرگان (۹۴ متر)، شهریور ۱۳۸۳ (I♀). مناطق انتشار: پالثارکتیک.

خانواده *Staphylinidae*

- گونه (1897) *Claviger katharinae Escherich*, محل جمع‌آوری: مازندران، سوادکوه (۵۴۰ متر)، مرداد ۱۳۸۴ (I♀). مناطق انتشار: ترکیه و اروپای شرقی.
- گونه (1885) *Claviger merkli Reitter*, محل جمع‌آوری: گیلان، چابکسر (۲ متر)، شهریور ۱۳۸۲ (I♀). مناطق انتشار: قفقاز.
- گونه (1897) *Claviger olympicus Escherich*, محل جمع‌آوری: مازندران، بهشهر (۴۹ متر)، مرداد ۱۳۸۱ (I♂). مازندران، سوادکوه (۵۵۰ متر)، مرداد ۱۳۸۴ (I♀). مناطق انتشار: پالثارکتیک و آفرودروپیکال.
- گونه (1790) *Claviger testaceus Preyssler*, محل جمع‌آوری: مازندران، نور (۸ متر)، خرداد ۱۳۸۴ (I♀). مناطق انتشار: پالثارکتیک.
- گونه (1971) *Deliphrosoma morvani (Jarrige)*, محل جمع‌آوری: مازندران، چالوس (۴۵ متر)، شهریور ۱۳۸۴ (I♂). مازندران، جویبار (۱۵ متر)، اردیبهشت ۱۳۸۵ (I♀). مناطق انتشار: آسیا و اروپا.
- گونه (1915) *Eusphalerum densicolle (Bernhauer)*, محل جمع‌آوری: مازندران، بهشهر (۵۰ متر)، مرداد ۱۳۸۱ (I♀). مناطق انتشار: قفقاز.
- گونه (1903) *Eusphalerum korbi (Bernhauer)*, محل جمع‌آوری: گیلان، رشت (۴۵ متر)، تیر ۱۳۸۲ (I♂, I♀). مناطق انتشار: اغلب مناطق خاورمیانه.
- گونه (1976) *Geodromicus laticollis Fagel*, محل جمع‌آوری: گیلان، فومن (۳۴ متر)، تیر ۱۳۸۲ (I♀). مناطق انتشار: پالثارکتیک.
- گونه (1777) *Lesteva longoelytrata (Goeze)*, محل جمع‌آوری: مازندران، آمل (۱۹۸ متر) و بابل (۲۵ متر)، تیر ۱۳۸۴ (I♂). مناطق انتشار: هوئثارکتیک.
- گونه (1839) *Lesteva punctata Erichson*, محل جمع‌آوری: گیلان، چابکسر (۲ متر) و لاهیجان (۱۸ متر)، شهریور ۱۳۸۲ (۳♀, 1♂). مناطق انتشار: قفقاز.
- گونه (1862) *Megarthrus bellevoyei Saulcy*, محل جمع‌آوری: گلستان، گرگان (۷۳ متر)، شهریور ۱۳۸۳ (I♂). مازندران، سوادکوه (۴۶۶ متر)، مرداد ۱۳۸۴ (I♀). مناطق انتشار: آسیای میانه و مناطق غربی آسیا.
- گونه (1880) *Olophrum puncticolle Eppelsheim*, محل جمع‌آوری: گیلان، آستانه اشرفیه (۳۴ متر)، اردیبهشت ۱۳۸۵ (2♀). مناطق انتشار: پالثارکتیک و اریتال.

- ۱۳- گونه *Omalium falsum Eppelsheim, 1889*: محل جمع‌آوری: مازندران، بابل (۲۵ متر) و قائم شهر (۱۴ متر)، تیر ماه ۱۳۸۴ (۱♀). مناطق انتشار: پالثارکتیک.
- ۱۴- گونه *Omalium rivulare (Paykull, 1789)*: محل جمع‌آوری: گیلان، فومن (۳۴ متر)، تیر ماه ۱۳۸۲ (۱♀). مناطق انتشار: قفقاز.
- ۱۵- گونه *Phyllodrepa vilis (Erichson, 1840)*: محل جمع‌آوری: مازندران، محمود آباد (۶۵ متر)، اردیبهشت ۱۳۸۳ (۱♀). گلستان، گرگان (۱۱۰ متر)، شهریور ۱۳۸۳ (۱♀). مناطق انتشار: هولثارکتیک.
- ۱۶- گونه *Protenus brachypterus (Fabricius, 1792)*: محل جمع‌آوری: مازندران، جویبار (۱۵ متر)، اردیبهشت ۱۳۸۵ (۱♀, ۱♂).
- ۱۷- گونه *Protamaurops dentatithorax (Pic, 1900)*: محل جمع‌آوری: گیلان، رشت (۱۲ متر)، تیر ماه ۱۳۸۲ (۲♀). مناطق انتشار: قفقاز.

Tenebrionidae خانواده

- ۱- گونه *Adesmia dilatata Klug*: محل جمع‌آوری: مازندران، محمود آباد (۶۵ متر)، خرداد ۱۳۸۴ (۱♂). مناطق انتشار: پالثارکتیک و اریتال.
- ۲- گونه *Adesmia servillei ssp. parisii Koch*: محل جمع‌آوری: مازندران، کیاکلا (۱۶ متر)، اردیبهشت ۱۳۸۴ (۱♀). گلستان، کردکوی (۶۴ متر)، مهر ۱۳۸۴ (۱♀). مناطق انتشار: پالثارکتیک.
- ۳- گونه *Blaps reflexicollis Solier*: محل جمع‌آوری: مازندران، چالوس (۴۵ متر)، شهریور ۱۳۸۴ (۱♂). مناطق انتشار: اغلب مناطق خاورمیانه.
- ۴- گونه *Dailognatha caraboides Solier*: محل جمع‌آوری: مازندران، آمل (۱۹۸ متر) و محمود آباد (۶۵ متر)، تیر ۱۳۸۴ (۳♀, ۱♂). مناطق انتشار: قفقاز.
- ۵- گونه *Dichillinus tenebrosus (Reitter)*: محل جمع‌آوری: گیلان، رشت (۱۲ متر)، تیر ماه ۱۳۸۲ (۱♂). مازندران، سوادکوه (۵۳۵ متر)، مرداد ۱۳۸۴ (۱♀). مناطق انتشار: آسیای میانه.
- ۶- گونه *Diesia sefirana Reitter*: محل جمع‌آوری: مازندران، بهشهر (۵۷ متر)، مرداد ۱۳۸۱ (۱♀). مناطق انتشار: اغلب مناطق خاورمیانه.
- ۷- گونه *Cyphogenia lucifuga Adams*: محل جمع‌آوری: مازندران، بابل (۲۵ متر)، تیر ماه ۱۳۸۴ (۲♂). مناطق انتشار: پالثارکتیک.
- ۸- گونه *Microdera afghanica Grid.*: محل جمع‌آوری: گیلان، لاهیجان (۱۸ متر)، تیر ماه ۱۳۸۳ (۱♀). مازندران، رامسر (۹ متر)، اردیبهشت ۱۳۸۴ (۱♀). مناطق انتشار: پالثارکتیک و آفروتربیکال.
- ۹- گونه *Opatroides vicinus Fairmaire*: محل جمع‌آوری: گیلان، رشت (۳۹ متر)، تیر ماه ۱۳۸۲ (۱♀). مازندران، بابل (۲۵ متر)، تیر ماه ۱۳۸۴ (۱♀). مناطق انتشار: قفقاز.
- ۱۰- گونه *Pedinus strabonis Seidlitz*: محل جمع‌آوری: مازندران، ساری (۱۰ متر)، خرداد ۱۳۸۳ (۱♂). گلستان، گرگان (۱۱۰ متر)، شهریور ۱۳۸۳ (۱♀). مناطق انتشار: اغلب مناطق خاورمیانه.

۱۱- گونه *Pimelia haarlovi Grid.*: محل جمع‌آوری: گیلان، لاهیجان (۱۸ متر)، تیر ماه ۱۳۸۳ (۱♀). مازندران، سوادکوه (۵۵۰ متر)، مرداد ۱۳۸۴ (۱♀). مناطق انتشار: پالثارکتیک.

۱۲- گونه *Tenebrio syriacus Zoufal*: محل جمع‌آوری: گلستان، کردکوی (۵۸ متر)، مهر ۱۳۸۲ (۱♀). مازندران، آمل (۱۹۸ متر) و قائم شهر (۹ متر)، تیر ماه ۱۳۸۴ (۲♂, ۱♀). مناطق انتشار: پالثارکتیک.

بحث

مزارع برنج فعالیت دارند. به طوری که بر اساس بررسی‌های انجام شده توسط نجفی نوابی و عطaran (۱۳۸۲)، حداقل ۱۸۵ گونه بندپا در مزارع برنج مازندران فعال هستند. شکارگران در مزارع برنج مناطق مختلف دنیا دارای تنوع کم‌نظیری هستند که نقش بسیار مهمی در کنترل جمعیت آفات برنج دارا می‌باشد (۱۵ و ۹). در تحقیق حاضر نیز فون غنی از سخت‌بالپوشان از شالیزارهای مناطق مختلف شمال کشور جمع‌آوری شدند به طوری که در مجموع شصت و نه گونه سخت‌بالپوشان از خانواده‌های Curculionidae، Cleridae، Bruchidae، Alleculidae و Staphylinidae، Silphidae، Nitidulidae، Histeridae و Tenebrionidae از مزارع برنج و مناطق اطراف جمع‌آوری شدند که در این میان خانواده‌های Staphylinidae و Curculionidae به ترتیب دارای بیشترین تنوع بودند (نمودار ۱).

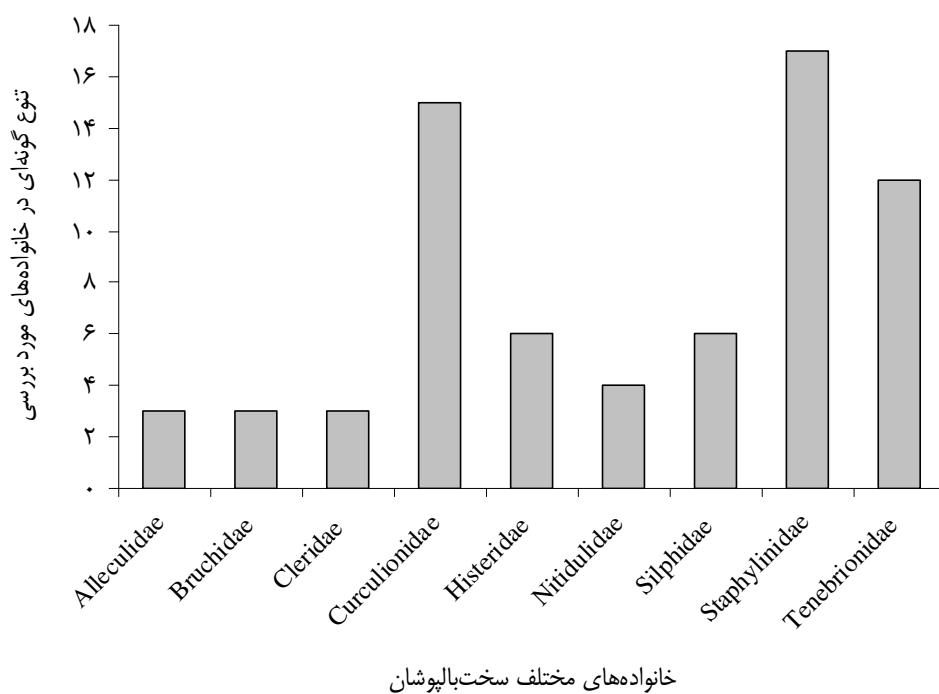
با توجه به تنوع قابل ملاحظه‌ی دشمنان طبیعی کرم ساقه‌خوار برنج و نیز معاوی فراوان مبارزه‌ی شیمیایی، ضرورت دارد تا گام‌های اساسی در راستای حمایت از دشمنان طبیعی برداشته شود که در این رابطه کاهش مصرف سموم شیمیایی مهمترین اقدام می‌تواند محسوب گردد. امروزه در کشورهای پیشرفته‌ی دنیا برنامه‌ی کنترل آفات فراتر از IPM بوده و در قالب ICM انجام می‌پذیرد که در این رابطه نمام عوامل مؤثر بر افزایش عملکرد محصول مانند آبیاری مناسب، کود دادن، کنترل آفات، حمایت از دشمنان طبیعی و غیره مورد توجه همزمان قرار می‌گیرند (۲۳). بنابراین طی مسیر مزبور برای محققین داخلی می‌تواند افق‌های موفقیت‌آمیزتری را در مدیریت آفات

نتایج این تحقیق نشان داد که سخت‌بالپوشان دارای تنوع بالایی در مزارع برنج کشور هستند. با توجه به اینکه اغلب گونه‌های جمع‌آوری شده جزو آفات کشاورزی نیستند و دارای نقش کنترل بیولوژیک و یا ساپروفتی (مانند خانواده‌ی Silphidae) می‌باشند، لذا گونه‌های معرفی شده در تحقیق حاضر نقش ارزشمندی در اکوسیستم برنج دارند. از میان خانواده‌های مورد بررسی در این پژوهش، فقط در رابطه با خانواده‌ی Curculionidae (با ۱۸۸ گونه) و نیز Tenebrionidae (با ۳۲ گونه) تحقیقات نسبتاً خوبی در کشور انجام شده است. اما تحقیقات صورت گرفته در مورد سایر خانواده‌ها بسیار اندک می‌باشد (Bruchidae: ۲۱ گونه، Silphidae: ۱۲ گونه، Nitidulidae: ۷ گونه، Cleridae: ۵ گونه، Alleculidae: ۴ گونه و Staphylinidae: ۱ گونه) تحقیقات نسبتاً خوبی در سخت‌بالپوشان مزارع برنج، تاکنون پژوهش جامعی در ایران انجام نشده است و تحقیقات انجام شده در دنیا نیز بسیار اندک می‌باشد و اغلب پژوهش‌های صورت گرفته در مؤسسه بین‌المللی برنج^۱ انجام گرفته است (۲۳ و ۲۱). پژوهش‌ها نشان داده است که طیف وسیعی از انواع شکارگران از مراحل مختلف زیستی آفات مختلف برنج تغذیه نموده و در نتیجه نقش مهمی در کاهش تراکم جمعیت این آفات ایفاء می‌نمایند (۲۶).

با توجه به شرایط خاص اکوسیستم برنج که شامل محیط‌های آبی و خشکی به طور توازن می‌باشد، فون بسیار متنوعی از انواع حشرات و به خصوص دشمنان طبیعی در

^۱ IRRI (International Rice Research Institute)

کشاورزی و نیز افزایش محصول و نیل به خوکفایی برنج ترسیم نماید.

نمودار ۱. تنوع گونه‌ای خانواده‌های مختلف سخت بالپوشان در مزارع برنج شمال ایران.

در جمع آوری نمونه‌ها داشتند، قدردانی می‌نمایند. هزینه‌ی انجام پژوهش از اعتبارات دانشگاه آزاد اسلامی واحدهای قائم‌شهر علوم و تحقیقات تهران و شهر ری و نیز معاونت مؤسسه‌ی تحقیقات برنج کشور (مازندران) تأمین و پرداخت گردیده است که به این وسیله قدردانی می‌گردد..

سپاس‌گزاری

نگارندگان از دانشجویان گروه کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحدهای قائم‌شهر و آمل و نیز آقای مهندس عبدالله رضایی‌پور (مؤسسه‌ی برنج آمل) و مریم محمدی (دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائم‌شهر) که نقش بسیار مهمی

منابع

- آمارنامه کشاورزی، ۱۳۸۴. گزارش سالیانه. انتشارات سازمان جهاد کشاورزی مازندران.
- قهراری، ح.، طبری، م.، حاجی‌امیری، م.، ساکنین، ح. و استوان، ۱۳۸۸. تغییرات جمعیت لاروهای زمستانگذران پرونده کرم ساقه‌خوار برنج، *Chilo suppressalis* (Lepidoptera: Pyralidae) در شالیزارهای شمال شهرستان آمل در استان
- طبری، م.، قهاری، ح.، ساکنین، ح. و قاسمی، ا. ۱۳۸۴. تأثیر روش کم‌آبیاری - خشکه‌کاری بر عملکرد کرم ساقه‌خوار برنج (*Chilo suppressalis* Walker) روی رقم طارم محلی. مجله‌ی گیاه و زیست بوم دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری، جلد ۲۳ (۱): ۴۱-۶۴.
- مازندران. مجله حفاظت گیاهان (علوم و صنایع کشاورزی)، جلد ۲۳ (۱): ۱۸-۲۸.

- and parasitoid fauna of rice pests in Iran, and a discussion on the biodiversity and IPM in rice fields. *Linzer biol. Beitr.* 40/1: 735-764.
- 18- Ghahari, H., Jedryczkowski, W. B., Kesdek, M., Ostovan, H. and Tabari, M. 2009a. Ground beetles (Coleoptera: Carabidae) from rice fields and surrounding grasslands of Northern Iran. *J. Biol. Control*, 23(2): 105-109.
- 19- Ghahari, H., Havaskary, M., Tabari, M., Ostovan, H., Sakenin, H., Satar, A. 2009b. An annotated catalogue of Orthoptera (Insecta) and their natural enemies from Iranian rice fields and surrounding grasslands. *Linzer biol. Beitr.* 41/1: 639-672.
- 20- Grenier, S., Greany, P. and Cohen, A. C. 1994. Potential for mass release of insect parasitoids and predators through development of artificial culture techniques. In: Pest management in the subtropics: Biological control - a Florida perspective, Rosen, D., Bennett, F. D. & Capinera, J. L. (eds). Intercept. Pub., Chap. 10: 181-205.
- 21- Heinrichs, E. A. 1994. Biology and management of rice insects. Wiley Eastern Ltd., IRRI 779 pp.
- 22- Joy, N. H. 1976. A practical handbook of British beetles. E. W. Classey, Faringdon, England.
- 23- Khan, Z. R., Litsinger, J. A., Barrion, A. T., Villanueva, F. F. D., Fernandez, N. J. and Taylor, L.D. 1991. World bibliography of rice stem borers 1974-1990. International Rice Research Institute and International Centre of Insect Physiology and Ecology. 415 pp.
- 24- Kogan, M. 1998. Integrated pest management: historical perspectives and contemporary developments. *Annu. Rev. Entomol.* 43: 243-270.
- 25- Metcalf, R. L. and Luckman, W. H. 1994. Introduction to insect pest management. John Wiley & Sons, Inc. 650 pp.
- 26- Mohyuddin, A. I. 1990. Biological control of Chilo spp. in maize, sorghum and millet. *Insect Sci. Applic.* 11(4/5): 721-732.
- 27- Pathak, M. D. and Khan, Z. R. 1994. Insect pests of rice. Manila (Philippines): International Rice Research Institute, 89 pp.
- 28- Polaszek, A. 1998. African cereal stem borers: Economic importance, taxonomy, natural enemies and control. Wallingford, UK: CABI, 530 pp.
- 29- Ponomarenko, A. G. 1969. Historical development of the Coleoptera - Archostemata. Trudy Paleontologicheskogo Instituta Akademii Nauk SSSR, 125:1-240.
- 30- Rubia, E. G., Pena, N. B., Almazan, L. P. and Shepard, B. M. 1990. Efficacy of selected predators against some insect pests of rice. *J. Plant Protection Tropics* 7: 69-76.
- 31- Shepard, B. M., Barrion, A. T. and Litsinger, J.A. 1987. Helpful insects, spiders, and pathogens. Manila (Philippines): International Rice Research Institute, 127 pp.
- 4- طبری، م.، قهاری، ح.، حاجی امیری، م.، پازوکی، ع.ر. و صبوری، ف. ۱۳۸۶. رابطه‌ی بین کم آبیاری - کشت نشایی در برنج رقم طارم محلی روی خسارت کرم ساقه‌خوار برنج و عملکرد محصول. مجله‌ی گیاه و زیست بوم دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری، جلد ۷: ۱۵-۲۲.
- 5- مدرس اول، م. ۱۳۸۰. فهرست آفات کشاورزی ایران و دشمنان طبیعی آنها. انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، ۴۲۹ صفحه.
- 6- مرعشی، ا. ۱۳۷۰. دشمنان طبیعی آفات برنج. سازمان ترویج و آموزش کشاورزی، ۱۴۳ صفحه.
- 7- نجفی نوابی، ا. و عطاران، م. ر. ۱۳۸۲. ارزیابی اثرات مبارزه بیولوژیک و زراعی روی تغییرات جمعیت کرم ساقه‌خوار برنج و دشمنان طبیعی آن. خلاصه مقالات سومین همایش ملی توسعه‌ی کاربرد مواد بیولوژیک و استفاده‌ی بهینه از کود و سم در کشاورزی، صفحه ۴۴۸ - ۴۴۹.
- 8- Arnett, R. H. 1973. The Beetles of the United States (A manual for identification). The American Entomological Institute, Ann Arbor, Michigan.
- 9- Banwo, O. O. 2002. Management of Major Insect Pests of Rice in Tanzania. *Plant Protection Science*, 38(3): 108-113.
- 10- Bonhof, M. L., Overholt, W. A., van Huis, A. and Polaszek, A. 1997. Natural enemies of cereal stemborers in East Africa: A review. *Insect Science Applic.* 17(1): 19-35.
- 11- Borror, D. J., Triplehorn, C. A. and Johnson, N. F. 1989. An introduction to the study of the insect. (6th Ed.). Saunders college publishing, 875 pp.
- 12- Crowson, R. A. 1960. The phylogeny of Coleoptera. *Ann. Rev. Entomol.* 5: 111-134.
- 13- Crowson, R. A. 1981. The biology of the Coleoptera. Academic Press, London.
- 14- Dale, D. 1994. Insect pests of the rice plant: their biology and ecology. In: Heinrichs E. A. (ed.). Biology and management of rice insects. p 363-486.
- 15- Fisher, R. C. 1988. An inordinate fondness for beetles. *Biological Journal of the Linnean Society*, 35: 313-319.
- 16- Garrity, D. P., Singh, V. P. and Hossain, M. 1996. Rice ecosystem analysis for research prioritization. In: Evenson, R.E., Herdt, R.W. and Hossain, M. (eds), 1996. Rice Research in Asia: Progress and Priorities. IRRI, CAB International, Univ. Press, Cambridge, UK. 35-58.
- 17- Ghahari, H., Hayat, R., Tabari, M., Ostovan, H. and Imani, S. 2008. A contribution to the predator

Fauna of Some Beetles (Coleoptera) in North Rice Fields of Iran

H. Sakenin^{1,*}, H. Ghahari², M. Tabari³, S. Imani² and H. Ostovan⁴

1- Department of Plant Protection, College of Agriculture and Natural Resources, Islamic Azad University, Ghaemshahr Branch, Mazandaran, Iran

2- Department of Entomology, Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran, Iran

3 - Iran Rice Research Institute, Mazandaran, Amol, Iran

4- 5- Department of Entomology, Islamic Azad University, Fars Science & Research Branch, Marvdasht, Iran

Received: 2009/02/10

Accepted: 2009/04/21

Abstract

Beetles (Coleoptera) are the largest order of insects, which exist in all agroecosystems and natural ecosystems. Since rice fields include both aquatic and subterranean ecosystems, diverse fauna of beetles are active in rice fields of the world. In regard to the importance of these insects in chain foods of biosphere, fauna of some coleopteran families was surveyed in north rice fields of Iran (including, Mazandaran, Guilan and Golestan provinces) through 2001-2006. In total 69 beetle species of 9 families including, Alleculidae (3 species of one genus), Bruchidae (3 species of 3 genera), Cleridae (3 species of one genus), Curculionidae (15 species of 8 genera), Histeridae (6 species of 5 genera), Nitidulidae (4 species of 4 genera), Silphidae (6 species of 5 genera), Staphylinidae (17 species of 11 genera) and Tenebrionidae (12 species of 11 genera) were collected from rice fields and surrounding grasslands of Northern Iran.

Key words: Coleoptera, Fauna, Golestan, Guilan, Mazandaran, Rice fields